

HRVATSKI SABOR

2126

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 21. svibnja 2008. godine.

Klasa: 011-01/08-01/54
Urbroj: 71-05-03/1-08-2
Zagreb, 27. svibnja 2008.

Presjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 178/04., 48/05., 105/05. i 111/06.) u članku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. »autotaksi« je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu.«

U točki 6. iza riječi: »kolodvora« dodaju se riječi: »utvrđenih«, a riječi: »odnosno autobusnog stajališta utvrđena« brišu se.

U točki 17. riječi: »kao međuzupanijski i županijski linijski prijevoz putnika« brišu se.

U točki 28. iza riječi: »prevozi« dodaje se riječ: »autobusom«, a riječi: »naizmjenični prijevoz« brišu se.

Točka 49. mijenja se i glasi:

»49. »vozač vozila« je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom.«

Iza točke 49. dodaje se točka 49.a koja glasi:

»49.a »vozilo« je motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta.«

Iza točke 50. dodaje se točka 50.a koja glasi:

»50.a »unajmljeno vozilo« je vozilo koje je na temelju ugovora o najmu, najmodavac uz

naknadu i na određeno vrijeme dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnoga cestovnog prijevoza tereta ili prijevoza tereta za vlastite potrebe.«

Članak 2.

Iza članka 4. dodaju se članci 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g i 4.h i naslovi iznad njih koji glase:

»Stručna osposobljenost vozača

Članak 4.a

Vozači državljanima država članica i vozači državljanima država nečlanica koji su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj, moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna,
- vozačka dozvola kategorija D ili D+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.«

Iznimke

Članak 4.b

Od obveza iz članka 4.a ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h,
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanje javnog reda,
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu,
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim misijama,
- e) koja se koriste za obuku vozača,
- f) koja se koriste za prijevoz putnika i tereta za vlastite i osobne potrebe,
- g) koja prevoze materijal ili opremu koje vozač koristi tijekom svog rada, pod uvjetom da upravljanje vozilom nije glavna djelatnost vozača.

Početne kvalifikacije

Članak 4.c

(1) Početne kvalifikacije stječu se:

- provjerom znanja ili
- ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.

(2) Provjera znanja sastoji se od teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položenog ispita provjerom znanja izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).

(3) Ubrzano stjecanje početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, početne kvalifikacije stječu se i kroz

srednjoškolsko obrazovanje za zanimanje vozač, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozač obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom. Nakon završenog obrazovanja za zanimanje vozač, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.

(5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:

a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2008.,

b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2009.

(6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu.

Stjecanje znanja za upravljanje vozilom

Članak 4.d

(1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:

a) od 18 godina starosti:

– vozilom C i C+E kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,

– vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,

b) od 21 godine starosti, vozilom kategorije C i C+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:

a) od 21 godine starosti:

– vozilom kategorija D i D+E, za obavljanje linijskog prijevoza putnika na relacijama do 50 km ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,

– vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,

b) od 23 godine starosti vozilom kategorije D i D+E, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 1. ovoga članka, vozilom kategorije D i D + E mogu upravljati samo na teritoriju Republike Hrvatske vozači od 18 godina, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 2. ovoga članka vozilom kategorije D i D+E, mogu upravljati vozači na teritoriju Republike Hrvatske od 20 godina, ako posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama.

(5) Vozači vozila koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju svjedodžbu SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati i prijevoz putnika i obrnuto, te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno prijevoz tereta.

(8) Domaći prijevoznik i prijevoznik Zajednice ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodička izobrazba

Članak 4.e

(1) Periodička izobrazba vozača sastoji se od obuke kojom se osobama koje imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili vozačima koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, posebno glede sigurnosti u cestovnom prometu i racionalizacije potrošnje goriva.

(2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje periodička izobrazba (SSO o periodičkoj izobrazbi).

(3) Periodičku izobrazbu moraju proći:

a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama svakih pet godina nakon izdavanja SSO o početnim kvalifikacijama,

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, pet godina nakon isteka roka propisanog člankom 4.c stavkom 5. ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, te vozači koji su oslobođeni obveze početne kvalifikacije i vozači koji imaju SSO o periodičkoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača, dužni proći periodičku izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i imaju SSO o periodičkoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona, oslobođeni su od obveze periodičke izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

Sadržaj programa

Članak 4.f

(1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani iz država članica Zajednice koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani država nečlanica ako su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičku izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) Program, uvjete i način provođenja provjera znanja za početne kvalifikacije i periodičku izobrazbu vozača, izdavanje SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi, vođenje evidencije, troškove provođenja ispita znanja i periodičke izobrazbe te izgled obrasca SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi propisuje ministar.

Centri za osposobljavanje

Članak 4.g

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode, na temelju javnog natječaja, od ministra ovlaštene pravne osobe (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje).

(2) Ovlaštenje za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka daje ministar rješenjem pravnoj osobi, ako ispunjava sljedeće uvjete:

– ima odgovarajući akt o provedbi programa kvalifikacija i osposobljavanja,

– ima odgovarajuće instruktore s potrebnim kvalifikacijama,
– raspolaže prostorijama za osposobljavanje, nastavnim sredstvima, te voznim parkom za praktični rad.

(3) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 2. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(4) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 2. ovoga članka ili ako se stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom ministar će oduzeti ovlaštenje centru za osposobljavanje.

Oznaka Zajednice na vozačkim dozvolama

Članak 4.h

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO iz članka 4.c

stavka 2. i SSO i članka 4.e stavka 2. ovoga Zakona, označit će, sukladno članku 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona, kodom Zajednice odgovarajuće kategorije dozvola, odnosno te podatke unijeti u vozačku dozvolu.

(2) Oznaka koda Zajednice na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice Zajednice dokaz je stečene kvalifikacije za vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave tijela i organizacija iz drugih država koje nisu članice Zajednice, priznaju se kao dokaz stečene kvalifikacije vozača ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 21.a ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju:

- kodom Zajednice na vozačkoj dozvoli ili
- kvalifikacijskom karticom vozača koja je označena kodom Zajednice ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.«

Članak 3.

Članak 5. briše se.

Članak 4.

U članku 6. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 1.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 2., brojka: »3« zamjenjuje se brojkom: »1«.

Članak 5.

U članku 7. stavku 5. točka 6. briše se.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

»(7) Ministar propisuje obrazac licencije i potvrde o prijevozu za vlastite potrebe te način vođenja i korištenja evidencije iz stavka 6. ovoga članka.«

Članak 6.

U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini od najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo, te 36.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.«

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do dana prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju, smatra se da domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini od 45.000,00 kuna za prvo vozilo i 25.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.«

Članak 7.

U članku 11. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Stručno je osposobljena osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza.«

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.«

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjega cestovnoga prijevoza.«

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7., i 8. koji glase:

»(5) Provjera znanja sastoji se od obveznoga pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

(6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom dužne su položiti posebni dio ispita.

(8) Osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog, prometnog ili strojarškog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položili.«

Članak 8.

U članku 12. stavak 7. mijenja se i glasi:

»(7) Ministar donosi Program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni

cestovni prijevoz, utvrđuje popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 11. stavka 4., 5. i 8. ovoga Zakona te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.«

Članak 9.

Iza članka 12. dodaju se članci 12.a, 12.b i 12.c i naslovi iznad njih koji glase:

»Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 12.a

(1) Pravna osoba ili fizička osoba–obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj dobar ugled dokazuje izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koji po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu. Ako takva evidencija ne postoji, dokazom se smatra izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe-obrtnika ovjerovljena kod javnog bilježnika.

(2) Za pravne osobe i fizičke osobe-obrtnike koji imaju sjedište ili prebivalište u državama članicama Zajednice, kao dokaz dobrog ugleda priznaje se uvjerenje nadležnoga sudskog ili upravnog tijela u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi, iz kojeg je vidljivo da je uvjet dobrog ugleda ispunjen.

(3) Ako država članica iz koje podnositelj zahtjeva dolazi ne izda traženo uvjerenje iz stavka 2. ovoga članka, kao dokaz priznaje se izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe dana pod prisegom pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, odnosno javnim bilježnikom u državi članici iz koje potječe ili dolazi. Nadležno sudsko ili upravno tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave.

(4) Isprave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana izdavanja.

Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti

Članak 12.b

(1) Kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti priznaju se dokumenti, odnosno potvrde iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona koje izdaju banke iz države članice iz koje potječe ili dolazi podnositelj zahtjeva, ili druga nadležna financijska tijela koja je ta država ovlastila.

(2) Ako dokaze iz stavka 1. ovoga članka nije moguće pribaviti, kao dokaz priznaje se potvrda koju izdaje nadležno upravno tijelo u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi podnositelj zahtjeva, iz koje je vidljivo da je zahtjev financijske sposobnosti ispunjen.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti

Članak 12.c

(1) Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave, odnosno uvjerenja o stručnoj osposobljenosti izdana u državama članicama.

(2) Za tvrtke u državama članicama koje u skladu s nacionalnim propisima obavljaju javni cestovni prijevoz dokazom o stručnoj osposobljenosti se smatraju isprave u kojima je navedeno da je osoba navedenu djelatnost u državi članici stvarno obavljala tijekom razdoblja od tri godine, pod uvjetom, da do trenutka podnošenja potvrde obavljanje djelatnosti nije prekinuto na razdoblje dulje od pet godina.

(3) Ako se radi o pravnoj osobi potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na ime jedne od fizičkih osoba koje su odgovorne za obavljanje prijevoza.

(4) Uvjerenja izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999., kao dokaz stručne

osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Zajednici do tog datuma, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.«

Članak 10.

U članku 13. iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase:

»(7) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije, prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona.

(8) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će mu rješenjem odbiti zahtjev.«

Dosadašnji stavci 7., 8. i 9. postaju stavci 9., 10. i 11.

Članak 11.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a i naslov iznad koji glasi:

»Privremeno oduzimanje licencije ili izvoda licencije

Članak 16.a

(1) Ako izdavatelj licencije na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u smislu članka 9. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja i ukupan broj izvoda licencije, izdavatelj licencije će privremeno oduzeti licenciju, odnosno pojedini izvod licencije.

(2) Licencija ili pojedini izvod može se privremeno oduzeti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci.

(3) Rješenjem o privremenom oduzimanju licencije ili izvoda licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju ili izvode licencije koji ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere.«

Članak 12.

U članku 20. stavku 1. iza riječi: »dodjele,« dodaju se riječi: »odbijanje zahtjeva, privremeno oduzimanje, ».

Članak 13.

Iza članka 21. dodaju se članci 21.a i 21.b i naslovi iznad njih koji glase:

»Potvrda za vozače iz država nečlanica

Članak 21.a

(1) Za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta potrebno je imati licenciju Zajednice i potvrdu za vozača ako je vozač državljanin države nečlanice.

(2) Potvrdu za vozača iz stavka 1. ovoga članka izdaje Ministarstvo.

(3) Potvrda se izdaje na zahtjev prijevoznika koji ima licenciju Zajednice, za svakog vozača koji nije državljanin države članice, a koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen, u skladu s

važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača.

(4) Potvrdom za vozača iz stavka 1. ovoga članka potvrđuje se da je u okviru cestovnog prijevoza koji se obavlja na temelju licencije Zajednice, vozač koji je državljanin države nečlanice, a koji obavlja taj prijevoz, zaposlen u skladu s važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača u Republici Hrvatskoj.

(5) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanjem potvrde za vozače.

(6) Ministar propisuje obrazac potvrde za vozača te uvjete i način korištenja.

(7) Potvrda za vozača izdaje se na ime prijevoznika uz licenciju Zajednice, koja je izdana tom prijevozniku. Potvrdom raspolaže vozač koji upravlja tim vozilom. Ovjerena kopija potvrde mora se nalaziti u vozilu za vrijeme obavljanja prijevoza i vozač je dužan dati na uvid na zahtjev inspektora cestovnog prometa.

(8) Potvrda za vozača izdaje se s rokom važenja do najviše pet godina. Potvrda je važeća samo dok su ispunjeni uvjeti na temelju kojih je izdana. U slučaju neispunjavanja uvjeta na temelju kojih je izdana, prijevoznik je dužan bez odgode, vratiti izdavatelju potvrdu za vozača.

(9) Inspekcija cestovnog prometa dužna je provoditi godišnje redovite provjere o ispunjavanju uvjeta iz stavka 3. ovoga članka za izdavanje potvrde za vozače. Provjere moraju obuhvatiti najmanje 20% važećih potvrda za vozače.

Oduzimanje potvrde za vozače

Članak 21.b

(1) Ako izdavatelj potvrde za vozače na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u skladu s člankom 9. stavkom 3. i 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja, izdavatelj potvrde će privremeno oduzeti potvrde za vozače.

(2) U slučaju težih ili ponovljenih lakših prekršaja koji se odnose na zlouporabu potvrde za vozače, Ministarstvo će protiv prijevoznika koji je počinio te prekršaje poduzeti sljedeće:

- odgoditi izdavanje potvrda za vozače čiji postupak izdavanja je u tijeku,
- oduzeti već izdane potvrde za vozače,

– postaviti dodatne uvjete za izdavanje potvrda za vozače radi sprječavanja zlouporabe.

(3) Izdavatelj potvrde za vozače može oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku u sljedećim slučajevima:

- ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdavanje potvrde za vozače,
- ako se utvrdi da je potvrda za vozače izdana na temelju netočnih podataka.

(4) Prijevoznik je dužan vratiti izdavatelju potvrde za vozače u roku od osam dana od dana primitka rješenja o privremenom oduzimanju potvrde.«

Članak 14.

U članku 24. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

»(5) U dozvolu za obavljanje prijevoza na novoj liniji nije dopušteno upisivati nove prijevoznike radi zajedničkog obavljanja prijevoza, niti je dopuštena izmjena voznog reda na toj liniji, u roku od jedne godine, od dana izdavanja dozvole.«

Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 6., 7. i 8.

Članak 15.

U članku 26. stavku 1. podstavak 1. briše se.

Članak 16.

U članku 27. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz članka 26. stavka 1. podstavaka 1., 2., 4. i 5. ovoga Zakona.«

Članak 17.

U članku 28. stavku 1. riječi: »ako ispunjava uvjete za izdavanje dozvole iz članka 26. stavak 1. ovoga Zakona« brišu se.

Članak 18.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Vozne karte prijevoznik može prodavati na autobusnim kolodvorima, u putničkim agencijama i poslovnica, kao i u autobusima tamo gdje nema autobusnog kolodvora.«

Članak 19.

U članku 56. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»(2) Pri obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojega glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.«

Članak 20.

Iza članka 65. dodaju se članci 65.a, 65.b i 65.c i naslovi iznad njih koji glase:

»Podnošenje zahtjeva za dozvolu Zajednice

Članak 65.a

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole Zajednice za redoviti linijski prijevoz putnika dostavlja se nadležnom tijelu države članice na čijem teritoriju je mjesto polaska.

(2) Obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole mora odgovarati obrascu koji utvrđuje Komisija.

(3) Podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole Zajednice dužan je zahtjevu priložiti:

- kopiju licencijske Zajednice za međunarodni prijevoz putnika,
- vozni red koji omogućava nadzor usklađenosti s propisima Zajednice o vremenu vožnje i odmora,
- sve druge podatke koje je zatražilo tijelo nadležno za izdavanje dozvola.

Postupak izdavanja dozvole Zajednice

Članak 65.b

(1) Dozvola Zajednice se izdaje uz suglasnost nadležnih tijela svih država članica na čijem teritoriju putnici ulaze ili izlaze. Tijelo koje izdaje dozvolu Zajednice prosljeđuje kopiju zahtjeva za izdavanje dozvole s kopijama svih drugih potrebnih dokumenata i svoje mišljenje nadležnim tijelima država članica na čijem teritoriju putnici ulaze i izlaze i nadležnim tijelima država članica preko čijeg teritorija se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika.

(2) Nadležna tijela država članica od kojih je zatražena suglasnost izvještavaju tijelo nadležno za izdavanje dozvole o svojoj odluci o zahtjevu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva. Ako tijelo nadležno za izdavanje dozvole, u roku od dva mjeseca, ne zaprimi traženu suglasnost od nadležnih tijela država članica, smatra se da je suglasnost dana i može izdati dozvolu. Nadležna tijela država članica preko čijeg teritorija se obavlja prijevoz bez ulaska i izlaska putnika, mogu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva tijelu nadležnom za izdavanje dozvole dostaviti svoje primjedbe.

(3) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole odluku o zahtjevu donosi u skladu sa stavicima 7. i 8. ovoga članka u roku od četiri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Dozvola se ne izdaje ako:

a) podnositelj zahtjeva nije u mogućnosti obaviti prijevoz koji je predmet zahtjeva vozilima i opremom s kojom neposredno raspolože,

b) podnositelj zahtjeva svoje poslovanje nije prethodno uskladio s nacionalnim i međunarodnim propisima o cestovnom prijevozu, a posebno s uvjetima i zahtjevima koji se odnose na dozvole za međunarodni cestovni prijevoz putnika ili je teško prekršio propise o sigurnosti prometa na cestama, osobito glede pravila koja se primjenjuju na vozila i vrijeme vožnje i odmora vozača,

c) u slučaju zahtjeva za produljenje dozvole, uvjeti za izdavanje dozvole nisu ispunjeni,

d) se pokaže da bi zatraženi prijevoz izravno ugrozio postojanje redovitog linijskog prijevoza za koji već postoji dozvola, osim u slučajevima ako postojeći redoviti linijski prijevoz obavlja samo jedan prijevoznik ili jedna skupina prijevoznika,

e) bi obavljanje prijevoza navedenog u zahtjevu bilo usmjereno samo na najunosnije prijevoze na postojećim prometnim poveznicama,

f) država članica na temelju detaljne analize zaključi da bi navedeni prijevoz ozbiljno utjecao na opstojnost usporedivoga željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima.

Svaka odluka donesena u skladu s ovom odredbom dostavlja se prijevozniku na kojeg se odnosi s obrazloženjem. U slučaju da međunarodni autobusni prijevoz ozbiljno utječe na opstojnost usporedivoga željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima, država članica može uz suglasnost Komisije, privremeno ili trajno oduzeti dozvolu za obavljanje međunarodnoga autobusnog prijevoza, u roku od šest mjeseci nakon dostave obavijesti prijevozniku. Činjenica da prijevoznik nudi niže cijene od onih koje nude drugi cestovni prijevoznici ili činjenica da na konkretnoj prometnoj poveznici već djeluje drugi cestovni prijevoznik ne može biti razlog za odbijanje zahtjeva.

(5) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole i nadležna tijela svih država članica uključenih u postupak radi davanja suglasnosti, mogu odbiti zahtjev samo iz razloga navedenih u stavku 4. ovoga članka.

(6) Ako postupak dobivanja suglasnosti za izdavanje dozvole izdavatelju dozvole ne omogućava donošenje odluke o zahtjevu, predmet se može proslijediti Komisiji u roku od pet mjeseci od dana primitka zahtjeva prijevoznika.

(7) Nakon savjetovanja s državama članicama, Komisija u roku od deset tjedana donosi odluku koja stupa na snagu unutar trideset dana od obavješćivanja konkretnih država članica.

(8) Odluka Komisije se nastavlja primjenjivati do postizanja suglasnosti između konkretnih država članica.

(9) Po okončanju postupku u skladu s ovim člankom, tijelo nadležno za izdavanje dozvole nadležnim tijelima država članica u kojima ulaze i izlaze putnici dostavlja kopije izdanih

dozvola. Kopije izdanih dozvola dostavljaju se i nadležnim tijelima država preko kojih se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika, osim ako ne navedu da ne žele biti obaviještene na takav način.

Izdavanje i produljenje dozvole Zajednice

Članak 65.c

(1) Po okončanju postupka iz članka 65.b ovoga Zakona tijelo nadležno za izdavanje dozvole Zajednice izdaje dozvolu ili odbija zahtjev.

(2) U odlukama kojima se odbija zahtjev moraju se navesti razlozi na kojima se odluka temelji. Na odluke o odbijanju zahtjeva prijevoznici imaju pravo prigovora.

(3) Članak 65.b ovoga Zakona se na odgovarajući način primjenjuje i na zahtjeve za produljenje dozvola ili za promjenu uvjeta prema kojima treba obavljati prijevoz za koji se traži dozvola.

(4) U slučaju manjih izmjena uvjeta prijevoza, posebno usklađivanja vremenskih razdoblja, cijena i voznih redova, tijelo nadležno za izdavanje dozvole, potrebne informacije o tome, dostavlja nadležnim tijelima drugih država članica.

(5) Države članice mogu se sporazumjeti da tijelo nadležno za izdavanje dozvola samo odlučuje o promjenama uvjeta prema kojima se usluge prijevoza obavljaju.«

Članak 21.

U članku 74. stavku 3. podstavak 2. mijenja se i glasi:

» – kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 i EURO 5,«.

Članak 22.

Iza članka 84. dodaje se članak 84.a i naslov iznad njega koji glasi:

»Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 84.a

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljeno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugog državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:

- je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice,
- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača,
- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu,
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se sljedećim dokumentima:

- ugovorom o najmu ili ovjerovljenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmoдавcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora te podaci o vozilu,
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerovljena kopija ugovora u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum, rok trajanja ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo države članice.

(5) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na prijevoz za vlastite potrebe.«

Članak 23.

Iza članka 85. dodaju se članci 85.a, 85.b, 85.c i 85.d i naslovi iznad njih koji glase:

»Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Zajednice

Članak 85.a

(1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice mogu na području Republike Hrvatske, bez diskriminacije, na temelju nacionalnosti prijevoznika ili poslovnog nastana, na načelu uzajamnosti, privremeno obavljati unutarnji prijevoz putnika (kabotaža) bez obveze osnivanja predstavništva ili drugog oblika poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(2) Obavljanje kabotaže u prijevozu putnika dopušteno je za sljedeće vrste prijevoza:

- za koji je sklopljen ugovor između naručitelja prijevoza i prijevoznika,
- povremeni prijevoz,
- redoviti linijski prijevoz, pod uvjetom da ga obavlja prijevoznik iz druge države članice na području Republike Hrvatske, kao dio međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, pri čemu je prijevoz u gradskom i županijskom području zabranjen.

(3) Na obavljanje kabotaže u prijevozu putnika u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:

- cijene i uvjete prijevoza,
- mase i dimenzije cestovnih vozila,
- uvjete koji se odnose na prijevoz određenih kategorija putnika: učenika, djece i osoba sa smanjenom pokretljivošću,
- vrijeme vožnje i odmora vozača,
- porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

(4) Na obavljanje kabotaže iz stavka 2. podstavka 3. ovoga članka primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje izdavanje dozvola, postupci javnog natječaja, pravci prometovanja, redovitost, kontinuitet i učestalost usluga te itinerari, osim ako drugačije nije uređeno propisima Zajednice.

(5) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima glede konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

(6) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike.

Članak 85.b

(1) Ako se kabotaža obavlja kao povremeni prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti putni list koji je vozač dužan dati na uvid inspektoru cestovnog prometa ili ovlaštenom službeniku Carinske uprave.

(2) Ako se kabotaža obavlja kao posebnih linijski prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti izvornik ugovora sklopljen između naručitelja i prijevoznika ili njegova ovjerena kopija.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Zajednice

Članak 85.c

- (1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice i čiji vozači ako su državljani države nečlanice imaju potvrdu za vozače mogu na području Republike Hrvatske na načelu uzajamnosti i na privremenoj osnovi obavljati unutarnji prijevoz tereta (kabotaža).
- (2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka ne moraju osnivati predstavništva ili druge oblike poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.
- (3) Na obavljanje kabotaže u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:
 - cijene i uvjete prijevoza,
 - mase i dimenzije cestovnih vozila,
 - uvjete koji se odnose na obavljanje određenih vrsta prijevoza tereta, posebno prijevoza opasnih tvari, lakokvarljivih namirnica i živih životinja,
 - vrijeme vožnje i odmora vozača,
 - porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.
- (4) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima glede konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.
- (5) Odredbe stavka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike

Mjere u slučaju krize na tržištu

Članak 85.d

- (1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.
- (2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.
- (3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.
- (4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad i gospodarstvo i predstavnika prijevoznika. Krizni odbor kojemu je na čelu predstavnik Ministarstva predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.
- (5) Krizni odbor surađuje s odgovarajući tijelima drugih država članica.«

Članak 24.

Članak 90. mijenja se i glasi:

»Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti u skladu s utvrđenom kategorijom.«

Članak 25.

U članku 95. stavku 1. riječi: »i cesta« brišu se.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

»(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspekcijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovoga Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove.«
Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Članak 26.

U članku 97. stavku 1. iza točke 4. dodaju se točke 5. i 6. koje glase:

»5. ako izda Potvrdu o stručnoj osposobljenosti osobi koja nije prošla obvezno periodičko stručno usavršavanje i položila stručnu osposobljenost (članak 5.c stavak 2.),

6. ako obavlja kabotažu u suprotnosti s odredbom članka 85.a, 85.b i 85.c ovoga Zakona.«

U stavku 2. riječi: »od 5.000,00 do 10.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 7.000,00 do 10.000,00 kuna«.

U stavku 2. iza riječi: »prijevoznik-fizička osoba« dodaju se riječi: »ili druga fizička osoba«.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. i stavka 2. ovoga članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi ili drugoj fizičkoj osobi može se izreći zaštitna mjera oduzimanja vozila kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.«

Članak 27.

U članku 98. stavku 3. riječi: »od 2.000,00 do 7.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 5.000,00 do 7.000,00.«

Članak 28.

U članku 99. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

»1. ako dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji ne ispunjava uvjete iza članka 4.d ovoga Zakona.«

Dosadašnje točke 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 10. postaju točke 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. i 11.

U stavku 3. riječi: »od 1.000,00 do 5.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 5.000,00 do 7.000,00.«

Članak 29.

U članku 100. stavku 1. točki 1. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »1.«.

Iza točke 14. dodaju se točke 15., 16., 17., 18. i 19. koje glase:

»15. ako prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 18. ovoga Zakona,
16. ako domaći prijevoznik ne vrati licenciju ili izvod licencije izdavatelju skladno odredbi članka 16.a stavka 3. ovoga Zakona,

17. ako obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u

suprotnosti s odredbom članka 84.a ovoga Zakona,

18. ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 84.a stavka 3. ovoga Zakona,

19. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju skladno odredbi članka 21.a stavka 7. i 8. i članka 21.b stavka 4. ovoga Zakona.«

U stavku 3. riječi: »od 1.000,00 do 3.000,00 kuna« zamjenjuju se riječima: »od 5.000,00 do 7.000,00.«

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna kaznit će se vozač ako ne postupi sukladno odredbi članka 23. stavka 2. ovoga Zakona.«

Članak 30.

U članku 101. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja poslove vozača suprotno odredbi članka 4.a i 4.b ovoga Zakona,
2. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 1. stavka 1. ovoga Zakona,
3. obavlja prijevoz suprotno odredbama članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
4. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknadi (članak 86.),
5. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).«

Članak 31.

U članku 103. stavku 3. riječi: »osim s odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, s kojom se moraju uskladiti do 1. siječnja 2012. godine« brišu se.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

»(6) Osobe iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona dužne su u roku od dvije godine od dana stupanja snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

(7) Osobe koje ne polože posebni dio ispita u roku iz stavka 6. ovoga članka, prestaju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(8) Trgovačka društva, javne ustanove, odnosno službe – vlastiti pogon koje su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave osnovale za obavljanje komunalne djelatnosti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dužna su ishoditi licenciju prema odredbama ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana njegova stupanja na snagu.«

Članak 32.

Članak 105. mijenja se i glasi:

»Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestaju važiti:

- članak 4. i odredba članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
- odredba članka 61. stavka 1. ovoga Zakona za prijevoznike Zajednice,
- odredbe članka 86. ovoga Zakona za motorna vozila registrirana u državama Zajednice.«

Članak 33.

U članku 107. stavku 1. riječi: »počinje se primjenjivati« zamjenjuju se riječima: »stupaju na snagu«, a riječi: »od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji« zamjenjuju se riječima: »na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju«.

U stavku 2. riječi: »Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, na« zamjenjuju se riječima: »Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju, za«, a riječi: »se primjenjivati« zamjenjuju se riječju: »važiti.«

Članak 34.

Obvezuje se ministar da propise za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom donese u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 35.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članaka 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g, 4.h, 12.a, 12.b, 12.c, 21.a, 21.b, 65.a, 65.b, 65.c, 84.a, 85.a, 85.b, 85.c i 85.d, koji stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Klasa: 340-01/08-01/02
Zagreb, 21. svibnja 2008.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Luka Bebić, v. r.